

SZIL ÁGNES

Keresem azt a lányt

Laci azt gondolta, hogy megmarkolja a valószínűtlenül fehér csípőt, a hús úgy válik ketté előtte, mint a menekülők előtt a Vörös-tenger, és amíg mozog fölötte, és a nyelvét a szájába fúrja, az egyik keze külön életre kel, megragadja hátul a lány nyakát, amaz meg, mintegy válaszul, egy sóhajjal erre élvez el, aztán meg másodjára is, mire ő komótosan, öregurasan el meri engedni az öntudatát, elégedetten, de arra nem gondolt, hogy a kis nő az éj közepén visszaveszi magára az imént lesodort bugyit, magára kapkodja a ledobott ruhát, és még ennél is megdöbbenőbb módon a farzsebéből az ágy mellé dob kétezer forintot, és azt mondja, ez a Kurvatanya szobaárának nagyjából fele. Semmi kérdésre nem válaszol, a titokban megejtett hívásokra sem, hanem kisétál, azzal, hogy akkor ez ennyi volt, erre az egy alkalomra szólt. A lány kilép odalent az üvegajtón, amíg ő kapkodva öltözik, és Laci később hiába próbálja majd elkapni tekintetét a munkahelyi liftben, magyarázni, ő hogy is gondolta pont, elhívni még egyszer egy kényszeredett randira, vagy meginni legalább valamit együtt a földszinti büfében; csak magyarázkodhat ennek a másik nőnek, aki itt mellette a Kings-meccs második harmadában vasalni bír, hogy Peti, tudod, a cégtől, csontrészeg volt aznap éjjel, lélegezni alig tudott, mellette kellett maradnia. Próbál közben nem gondolni a lányra, de már a sorozat utáni stáblista megy, Esther, Esther, Esther, milyen gyakori név ez angolul, teljességgel indokolatlan: tehát szereti.

Eszter közben metróra ült, azon a korábbi, már valószínűtlennek tűnő éjszakán, pedig Laci adott volna pénzt taxira, meg persze a kétezret is vissza, ha egyáltalán felfogja, mi történik, a lány hova szalad. A szerelvényben szemközt ülő fiatal srácot nézi, hosszasan és minden részletre kiterjedően: zöld szeme van, amennyire meg lehet állapítani ebben a gyér világításban, hosszú, gesztenyebarna haja és kis szakáll; még a régi, zöld metró-fémskatulyák ezek, kivesz a táskából egy lapot, és megírja: sose találkozott még ilyen gyönyörű férfival, nagyon szeretne vele szeretkezni, sőt, tulajdonképpen szerelmes lett bele, reméli, hogy összehozza még vele a sors. A legközelebbi állomáson leszáll, odadobja a lapot az értetlen srác ölébe, aki a következő öt hónapban mindenhol őt keresi. Végigplakátolja a vonalat a lány ügyetlenül megrajzolt képével és egy óvatlanul megadott telefonszámmal, amelyen sok-sok nő jelentkezik, például egy könnyűbúvár lány is, akivel a fiú nagyon-nagyon sokára végül összejön, együtt merülnek majd Phuketen. A srácnak tulajdonképpen nincs esélye: Eszter többnyire busszal közlekedik, és amúgy is rohadt válogatós.

A tévé egyik idióta műsora épp most játssza be a srác plakátjainak egyikét, ráta-
padnak ilyenkortájt a szerelemre, Laci pedig kétségbeesetten nyomja meg a távirá-
nyítót, felismerte a lány kézírását, hogy őt illetné a lány cetlije, neki, neki kellett
volna ezt megírnia, az ő mellkasán kellene szétterülnie ennek a vállig érő, gyönyörű
vörös hajnak. Még az sem vigasztalja, hogy Eszter a levett hangú képsoron, amíg az
asszony kiviszi a kamrába a kurva, recsegő vasalódeszkát, tágra nyílt pupillával el-
mondja Laci fejében, hogy nincs miért aggódnia, ezt a fiút sosem fogja látni többé,
hogy felszáll az ellenkező irányba tartó szerelvényre, és hogy értse már meg, Laci
nem a kibaszott élete szerelme, ő csak egy késői szerda esti randi, és mosolyogva
közli, hogy szerinte kapcsolatukból sikerült a lehető legtöbbet kihoznia. Laci sze-
retne valami magyarázatot, hogy igazolni tudja magát, miért is nem működik ez, de
Eszter soha többé nem fog vele érdemben szóba állni, hiába említi meg a férfi, ami-
kor egy pocséknak ígérkező kedd délelőtt odanyújtja a lánynak a büfében az édesí-
tőt, hogy reméli, a kávé is beleszámítja a kalóriáiba, mint az esténkénti két deci vö-
röset, a lány kecsesen, mint egy ragadozó, lecsúszik a székről, föl se néz, és a férfi az
állat dörzsölgetve kidobja a két műanyag poharat.

Laci csak nagyon ritkán szörfözik a neten, legfeljebb ha megnézi az új autórekl-
ámokat, facebookja sincs, de azért fölmege néha, ellenőrzi a gyerekeket, a felesége
vagy az anyja nevében jelentkeznek be, így aztán egy esős szeptember éjjel, amikor nem
bír aludni, visszapörgeti a felesége idővonalát, valamikorra a Kurvatanya utáni hét-
re: a sok elkóborolt kutya után ő is megosztotta az Esztert kereső képet a neten, az-
zal a felirattal: milyen romantikus, ahogy az élete szerelmét keresi ez a drága, drága,
cuki fiú.